

disputants- חולקים- statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- ! proof- ראייה- ■ ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	key-א- מקרא:
---	---------------------

סנהדרין- דיני ממונות בשלשה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא.	
מעשה ברבן גמליאל שאמר: השכימו לי שבעה לעלייה, השכים ומצא שמונה. אמר: מי הוא שעלה שלא ברשות?	[רבן גמליאל]											○	יא.
ירד עמד שמואל הקטן ואמר: אני הוא שעליתי שלא ברשות, ולא לעבר השנה עליתי, אלא ללמוד הלכה למעשה הוצרכתי.	[שמואל הקטן]											○	יא.
אמר לו: שב בני, שב, ראויים כל השנים כולן להתעבר על ידך, אלא אמרו חכמים: אין מעברין את השנה אלא במזומנין לה.	[רבן גמליאל]											○	יא.
ולא שמואל הקטן הוה, אלא איניש אחרינא, ומחמת כיסופא הוא דעבד.												○	יא.
כי הא דיתיב רבי וקא דריש, והריח ריח שום, אמר: מי שאכל שום												○	יא.
יצא עמד רבי חייא ויצא. עמדו כולן ויצאו.												○	יא.
בשחר מצאו רבי שמעון ברבי לרבי חייא, אמר ליה: אתה הוא שציערת לאבא?												○	יא.
אמר לו: לא תהא כזאת בישראל												○	יא.
ורבי חייא מהיכא גמיר לה												^	יא.
מרבי מאיר.												!	יא.
מעשה באשה אחת שבאתה לבית מדרשו של רבי מאיר, אמרה לו: רבי, אחד מכם קדשני בביאה.	דתניא:											○ !	יא.
עמד רבי מאיר וכתב לה גט כריתות, ונתן לה, עמדו כתבו כולם ונתנו לה.												○ !	יא.
ורבי מאיר מהיכא גמיר לה												^	יא.
משמואל הקטן.												!	יא.
ושמואל הקטן מהיכא גמיר לה												^	יא.
משכניה בן יחיאל.												!	יא.
דכתיב (עזרא י') ויען שכניה בן יחיאל מבני עילם ויאמר לעזרא אנחנו מעלנו באלהינו ונשב נשים נכריות מעמי הארץ ועתה יש מקוה לישראל על זאת.												! ■	יא.
ושכניה בן יחיאל מהיכא גמיר לה												^	יא.
מיהושע.												!	יא.
דכתיב (יהושע ז') ויאמר ה' אל יהושע קם לך למה זה אתה נפל על פניך חטא ישראל.												! ■	יא.
אמר לפניו: רבונו של עולם, מי חטא?												! ○	יא.
אמר לו: וכי דילטור אני לך? הטל גורלות.												! ○	יא.
ואיבעית אימא - ממשא												!	יא.
דכתיב (שמות ט"ז) עד אנה מאנתם.												! ■	יא.
משמתו נביאים האחרונים חגי זכריה ומלאכי - נסתלקה רוח הקודש מישראל, ואף על פי כן היו משתמשין בבת קול. פעם אחת היו מסובין בעליית בית גוריה ביריחו ונתנה עליהם בת קול מן השמים: יש כאן אחד שראוי שתשרה עליו שכניה (כמשה רבינו), אלא שאין דורו זכאי לכך, נתנו חכמים את עיניהם בהלל הזקן. וכשמת אמרו עליו: הי חסיד, הי עניו, תלמידו של עזרא	תנו רבנן:											■	יא.
שוב פעם אחת היו מסובין בעליה ביבנה, ונתנה עליהם בת קול מן השמים: יש כאן אחד שראוי שתשרה עליו שכניה, אלא שאין דורו זכאי לכך - נתנו חכמים את עיניהם בשמואל הקטן. וכשמת אמרו עליו: הי חסיד, הי עניו, תלמידו של הלל. אף הוא אמר בשעת מיתתו: שמעון וישמעאל להרבא, וחבריה לקטלא, ושאר עמא לביזא, ועקן סגיאר עתידן למיתו על עלמא.												■	יא.
ועל יהודה בן בבא בקשו לומר כן, אלא שנטרפה שעה, שאין מספידין על הרוגי מלכות.												■	יא.

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

סנהדרין- דיני ממונות בשלשה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג
אין מעברין את השנה אלא אם כן ירצה נשיא. ומעשה ברבן גמליאל שהלך לטול רשות אצל הגמון אחד שבסוריא, ושהה לבוא, ועיברו את השנה על מנת שירצה רבן גמליאל. וכשבא רבן גמליאל ואמר רוצה אני - נמצאת שנה מעוברת.	תנו רבנן:												■	◇
אין מעברין את השנה אלא אם כן היתה צריכה מפני הדרכים, ומפני הגשרים, ומפני תנורי פסחים, ומפני גליות ישראל שנעקרו ממקומן ועדיין לא הגיעו. אבל לא מפני השלג, ולא מפני הצינה, ולא מפני גליות ישראל שלא עקרו ממקומן.	תנו רבנן:												■	◇
אין מעברין את השנה לא מפני הגדיים, ולא מפני הטלאים, ולא מפני הגולות שלא פירחו, אבל עושין אותן סעד לשנה.	תנו רבנן:												■	◇
כיצד?													^	
מהודעין אנחנא לכוון דגוליא רכיכין, ואימריא דערקין, וזימנא דאביבא לא מטא, ושפרת מילתא באנפאי ואוסיפית על שתא דא תלתין יומין.	רבי ינאי אומר משום רבן שמעון בן גמליאל:												!	◇
כמה עיבור השנה - שלשים יום	מיתבי: [ת"ק]												♣	
חדש	רבן שמעון בן גמליאל:												♣	
רצו - חדש, רצו - שלשים יום.	רב פפא:												!	◇
תא חזי מאי איכא בין תקיפאי קדמאי לעינוותני בתראי.													♣	◇
מעשה ברבן גמליאל שהיה יושב על גב מעלה בהר הבית, והיה יוחנן סופר הלז עומד לפניו, ושלש איגרות חתוכות לפניו מונחות. אמר לו: טול איגרתא חדא, וכתוב: לאחנא בני גלילאה עילאה ולאחנא בני גלילאה תתאה, שלומכון יסגא מהודעין אנחנא לכוון דזמן ביעורא דזיתא. וטול איגרתא חדא וכתוב: לאחנא בני דרומא, שלומכון יסגא מהודעין אנחנא לכוון דזמן ביעורא מטא, לאפרושי מעשרא מעומרי שיבליא. וטול איגרתא חדא וכתוב: לאחנא בני גלוותא בבבל, ולאחנא דבמדרי, ולשאר כל גלוותא דישראל, שלומכון יסגא לעלם מהודעין אנחנא לכוון דגוליא רכיכין, ואימריא ערקין, וזימנא דאביבא לא מטא, ושפרא מילתא באנפאי ובאנפיי חביריי ואוסיפית על שתא דא יומין תלתין	דתנאי:												♣	◇
דילמא בטר דעברוהו.													!	◇
על שלשה דברים מעברין את השנה: על האביב, ועל פירות האילן, ועל התקופה. על שנים מהן - מעברין, ועל אחד מהן - אין מעברין. ובזמן שאביב אחד מהן - הכל שמחין	תנו רבנן: [ת"ק]													◇
על התקופה.	רבן שמעון בן גמליאל:													◇
על התקופה שמחין, או על התקופה מעברין?	איבעיא להו:													◇
תיקו.														
על שלשה ארצות מעברין את השנה: יהודה, ועבר הירדן, והגליל. על שנים מהן - מעברין, ועל אחת מהן - אין מעברין. ובזמן שיהודה אחת מהן - הכל שמחין, שאין עומר בא אלא מיהודה.	תנו רבנן:												■	◇
אין מעברין את השנים אלא ביהודה, ואם עיברוהו בגליל - מעוברת.	תנו רבנן: [ת"ק]												■	◇
אם עיברוהו בגליל אינה מעוברת.	העיד חנניה איש אונו:												■	◇
מאי טעמא דחנניה איש אונו - אמר קרא (דברים י"ב) לשכנו תדרשו ובאת שמה, כל דרישה שאתה דורש - לא יהיו אלא בשכנו של מקום.	רבי יהודה בריה דרבי שמעון בן פזי:												■	◇
אין מעברין את השנה אלא ביום, ואם עיברוהו בלילה - אינה מעוברת. ואין מקדשין את החדש אלא ביום, ואם קידשוהו בלילה - אינו מקודש.	תנו רבנן:												■	◇
מאי קרא - (תהלים פ"א) תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו, איהו חג שהחדש מתכסה בו - הוי אומר זה ראש השנה, וכתוב כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב, מה משפט ביום - אף קידוש החדש	רב אבא:												■	
אין מעברין את השנה בשני רעבון.	תנו רבנן:												■	